Súd:	Správny súd v Bratislave
Spisová značka:	BA-7Sa/82/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1019201438
Dátum vydania rozhodnutia:	18. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Viktória Kurucová
ECLI:	ECLI:SK:SpSBA:2025:1019201438.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX D., právne zastúpeného JUDr. Michalom Hargašom, advokátom, so sídlom Sasinkova 9, 811 08 Bratislava, IČO: 42 267 153 proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Špitálska 14, 821 28 Bratislava, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. E./XXXX-X zo dňa 28.09.2018, takto

r o z h o d o l :

I. Správny súd v Bratislave žalobu o d m i e t a .
II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 21.10.2019, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 22.10.2019, sa žalobca domáhal, aby súd zrušil rozhodnutie Krajského riaditeľstva policajného zboru v Bratislave č. E./XXXX-X zo dňa 28.09.2018 (ďalej ako „napadnuté rozhodnutie“), ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva policajného zboru v Bratislave V, Okresného dopravného inšpektorátu č. F./D. zo dňa 17.12.2014 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žiadal tiež, aby sú zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania.
2. V žalobe žalobca uviedol, že bol prvostupňovým rozhodnutím uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o priestupkoch“). Prvostupňové rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 15.01.2015. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, ktoré žalovaný vybavil opatrením č. E./XXXX-X zo dňa 11.08.2015. Proti uvedenému opatreniu podal žalobca správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom, č. k. 2S/60/2015-76 zo dňa 28.03.2018 tak, že opatrenie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.
3. Žalovaný dňa 28.09.2018 rozhodol o podanom odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu napadnutým rozhodnutím. Žalobca v žalobe tvrdí, že napadnuté rozhodnutie mu nebolo doručené a dozvedel sa o ňom až nahliadnutím do administratívneho spisu prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 22.08.2019. Poukázal na to, že v administratívnom spise sa nenachádza doručenka, ktorá by preukazovala doručenie napadnutého rozhodnutia žalobcovi a v spise sa nenachádza ani vrátená nedoručená zásielka. Napriek tomu je na napadnutom rozhodnutí vyznačená právoplatnosť dňa 12.10.2018. Žalovaný dňa 29.10.2018 podal žiadosť o reklamáciu nedodania doručenky vzťahujúcej sa k zásielke do vlastných rúk, č. G. adresovanej osobe: A. B., H., C. XX, I. XXX, XXX XX D., podanej na pošte Bratislava I dňa 04.10.2018. Výsledkom reklamačného konania bolo vyhodnotenie reklamácie poštovým podnikom ako neopodstatnenej s odôvodnením, že reklamovaná zásielka adresovaná pre: A. B., C. XX, I. XXX, XXX XX D., bola dodaná dňa 12.10.2018, zásielku prevzal adresát osobne. Žalobca namietal, že žalovaný formuloval reklamáciu nesprávne, keďže sa v nej namietal iba absenciu doručenky, nenamietal doručenie zásielky. Žalobca uviedol, že Správny poriadok nepripúšťa náhradné preukázanie doručenia napr. reklamačným výsledkom konania alebo prípisom odvolacieho orgánu s poukazom na § 24 Správneho poriadku. Žalobca ďalej poukázal na tom, že žalovaný pri doručovaní napadnutého rozhodnutia ako adresáta nesprávne uviedol subjekt „A. B., C. XX, I. XXX, XXX XX D.“,

keďže trvalé bydlisko žalobcu je na C. XX J. D. K. I. XXX, XXX XX D. je poštový priečinok evidovaný na právnickú osobu L. M. B. so sídlom C. XX, D.. Žalobca opísal priebeh doručovania zásielok do poštového priečinka. Zásielka teda bola podľa názoru žalobcu zrejme doručená L. M. B., ale ako zásielka bez doručenky a vzhľadom na absenciu doručenky nie je možné zistiť, čo bolo jej skutočným obsahom. Podľa žalobcu teda žalovaný doručoval domnelé rozhodnutie nesprávnemu subjektu do poštového priečinka občianskeho združenia. Keďže žalovaný má prístup do registra obyvateľov, mal mať vedomosť o tom, že rozhodnutie treba doručovať na adresu trvalého pobytu žalobcu a nie do priečinka právnickej osoby.
4. Vzhľadom na procesné pochybenia v doručovaní považuje žalobca napadnuté rozhodnutie za zmätočné, neplatné a neúčinné, pričom nenadobudlo ani právoplatnosť ani vykonateľnosť. Žiadal preto súd, aby napadnuté rozhodnutie aj prvostupňové rozhodnutie zrušil z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), f) a g) v spojení s § 191 ods. 3 písm. a) SSP.
5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo dňa 08.06.2020 uviedol, že žiada, aby súd žalobu odmietol podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d) SSP ako oneskorene podanú. K tvrdeniam žalobcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi doručené riadne dňa 12.10.2018, čím nadobudlo právoplatnosť. Je pravdou, že sa v administratívnom spise nenachádza doručenka preukazujúca doručenie napadnutého rozhodnutia. Žalovaný však na základe podacieho čísla uvedeného v podacom hárku vzťahujúcom sa k doručovaniu úradnej zásielky, obsahujúcej napadnuté rozhodnutie, žalobcovi dňa 29.10.2018 preveril v čase o 12:51 hod. prostredníctvom internetového portálu Slovenskej pošty umožňujúceho sledovanie pohybu zásielok skutočnosť, či úradná zásielka evidovaná pod č. G. bola doručená žalobcovi. Na základe preverenia žalovaný zistil, že úradná zásielka bola žalobcovi doručená dňa 12.10.2018. Žalovaný poukázal na to, že žalobca podaním zo dňa 11.09.2018 informoval žalovaného o vypovedaní plnej moci predchádzajúcemu právnemu zástupcovi a o tom, že si výslovne žiada, aby mu rozhodnutia a písomnosti do vlastných rúk boli doručované na adresu: A. B., C. XX, I.. XXX, XXX XX D.. Vzhľadom na to považuje námietky žalobcu týkajúce sa doručovania napadnutého rozhodnutia za účelové a bezpredmetné. Žalovaný je presvedčený, že pri doručovaní postupoval v súlade so Správnym poriadkom. Žalovaný poukázal aj na vybavenie podnetu žalobcu Krajskou prokuratúrou Bratislava (E. XXX/XX/XXXX) resp. Generálnou prokuratúrou SR – netrestným odborom (J. N. XX/XX/XXX), z ktorých jednoznačne vyplýva, že uvedený podnet bol odložený resp. opakovane odložený ako nedôvodný. Žalovaný je presvedčený, že žalobcovi bolo napadnuté rozhodnutie doručené dňa 12.10.2018 a posledný deň lehoty na podanie správnej žaloby bol 12.01.2019 (pozn. správne 12.12.2018), pričom poukázal na to, že zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby podľa ustanovenia § 181 ods. 4 SSP nemožno odpustiť.
6. Žalovaný uviedol, že trvá na podanom rozhodnutí, ktoré vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a napadnuté rozhodnutie má všetky náležitosti podľa § 46 a 47 Správneho poriadku. Žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí zaoberal obsahom podaného odvolania, ako aj jeho doplnením, argumenty žalovaného vychádzajú z administratívneho spisu a riadne zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj právne posúdenie veci. Bola dodržaná aj lehota na prejednanie priestupku podľa § 20 zákona o priestupkoch
7. Podľa ustanovenia § 493e zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov „Konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.
8. Podľa § 23 ods. 2 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len ako „SSP“) „Sudca na správnom súde koná a rozhoduje o správnych žalobách vo veciach správneho trestania podaných proti rozhodnutiu alebo opatreniu o priestupku.“
9. Podľa § 97 SSP „Ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").“
10. Podľa ustanovenia § 98 ods. 1 písm. d) SSP „Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.“
11. Podľa ustanovenia § 141 zákona č. 9/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.“
12. Podľa § 51 zákona o priestupkoch „Ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.“
13. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „Správny poriadok“) „Dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, výzvy a predvolania, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.“

14. Podľa § 25 ods. 4 Správneho poriadku „Ak si adresát vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Ak si adresát na základe dohody preberá zásielky na pošte a nemá pridelený priečinok, pošta tieto zásielky neoznamuje. V obidvoch prípadoch sa dátum príchodu zásielky považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.
15. Správny súd v prvom rade uvádza, že s odkazom na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“) bol zriadený aj Správny súd v Bratislave. Podľa § 3 ods. 1 zákona o správnych súdoch správne súdy začali svoju činnosť 01.06.2023. V zmysle § 3 ods. 3 písm. b) zákona o správnych súdoch prešla právomoc z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná právna vec tak prešla na Správny súd v Bratislave a bola pridelená náhodným výberom do samosudcovského oddelenia 14Sa a následne v dôsledku personálnych zmien obsadenia súdu sudcami bola náhodným výberom pridelená do samosudcovského oddelenia 19Sa.
16. Správny súd v prvom rade posudzoval, či boli splnené procesné podmienky pre meritórne prerokovanie veci a dospel k záveru, že správna žaloba bola podaná oneskorene.
17. Z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava V rozhodnutím, č. F./D. zo dňa 17.12.2014 uznalo žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k) zákona o priestupkoch a podľa § 22 ods. 2 písm. e) zákona o priestupkoch mu uložilo sankciu, a to pokutu vo výške 100 EUR a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu jeden mesiac. Na základe odvolania žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu o priestupku vydal žalovaný opatrenie č. E./XXXX-X zo dňa 11.08.2015, ktorým žalobcovi oznámil, že už opatrením zo dňa 19.02.2015 bol žalobca upovedomený, že odvolanie bolo posúdené ako oneskorene podané a že na základe doplnenia odvolania zo dňa 18.05.2015 dospel k záveru, že doplnené odvolanie neodôvodňuje obnovu konania, zmenu alebo zrušenie prvostupňového rozhodnutia podľa § 60 Správneho poriadku. Opatrenie zo dňa 11.08.2015 bolo rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2S/60/2016-76 zo dňa 28.03.2018 na základe žaloby prokurátora zrušené a vec bola vrátená žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaný následne o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu rozhodol napadnutým rozhodnutím.
18. Žalobca bol pôvodne v administratívnom konaní zastúpený právnym zástupcom – advokátskou kanceláriou Consilior Iuris, s. r. o., so sídlom Miletičova 23, Bratislava, IČO: 47 231 157, na základe plnomocenstva zo dňa 12.05.2015. Prostredníctvom elektronických prostriedkov pôvodný právny zástupca dňa 11.09.2018 oznámil žalovanému, že žalobca mu vypovedal plnú moc. Ako prílohu priložil kópiu oznámenia o vypovedaní plnej moci klientom zo dňa 11.09.2018, z obsahu ktorého vyplýva, že žalobca pôvodnému právnemu zástupcovi doručil dňa 11.09.2018 vypovedanie plnej moci. Zároveň dňa 11.09.2018 samotný žalobca prostredníctvom elektronických prostriedkov informoval žalovaného, že týmto odvoláva v plnom rozsahu plnú moc udelenú advokátskej kancelárii Consilior Iuris, s. r. o. na zastupovanie v priestupkovom konaní, sp. zn. F./D. a v nadväzujúcom konaní, sp. zn. E. a od tohto momentu bude vykonávať všetky úkony výlučne sám. Zároveň uviedol, že žalovaný má rozhodnutia a iné písomnosti doručovať žalobcovi na korešpondenčnú adresu do vlastných rúk a uviedol adresu: A. B., C. XX, I. XXX, XXX XX D..
19. Žalovaný následne doručoval napadnuté rozhodnutie o odvolaní žalobcovi na adresu uvedenú žalobcom ako adresu pre doručovanie písomností, vrátane písomností doručovaných do vlastných rúk: A. B., C. XX, I. XXX, XXX XX D.. Na základe reklamácie nedodania doručenky zo dňa 29.10.2018, podanej žalovaným, Slovenská pošta, a. s. v odpovedi č. C. zo dňa 15.11.2018 uviedla, že reklamáciu posúdila a táto bola vyhodnotená ako nedôvodná. V rámci reklamačného konania bolo zistené, že reklamovaná zásielka adresovaná adresátovi: A. B., C. XX, I. XXX, XXX XX D. bola dodaná dňa 12.10.2018 a zásielku si prevzal adresát osobne.
20. Slovenská pošta, a. s. na základe dopytu správneho súdu v liste označenom ako „Poskytnutie informácií“ zo dňa 08.01.2025 uviedla, že žalobcovi bol v zmysle obchodných podmienok –PODAJ/ DODAJ ŠPECIÁL zriadený poštový priečinok dňa 06.09.2019 na pošte D. X, O. I. XX, s obdobím používania od 06.09.2019 do súčasnosti a so službou k poštovému priečinku: Oznámenie o uložení zásielok – email: B. od 06.09.2019 do súčasnosti. Keďže Slovenská pošta, a. s. poskytuje Info služby o tom, kedy a komu bola zásielka dodaná do troch rokov odo dňa dodania zásielky, ak ide o podacie doklady alebo tri roky odo dňa dodania, ak ide o dodacie doklady, informáciu o poštovej zásielke s podacím číslom G. podanej dňa 04.10.2018 nevedela správnemu súdu poskytnúť. Uvedené poskytnutie informácií bolo zaslané na vyjadrenie účastníkom konania. Žalobca vo vyjadrení zo dňa

07.04.2025 uviedol, že Slovenské pošta označila reklamáciu žalovaného za neodôvodnenú, a platí argumentácia žalobcu o procesnej zmätočnosti pri vydávaní a doručovaní žalovaných rozhodnutí a písomností v tomto konaní. Namietal doplňujúce dokazovanie zo strany súdu ako neprípustné pre overovanie procesných postupov, ktoré majú byť zaznamenané v žurnalizovanom administratívnom spise a namietal „ohýbanie“ skutkového stavu.
21. Zákon o priestupkoch v ustanovení § 51 uvádza, že ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní. Keďže doručovanie písomností nie je v zákone priestupkoch osobitne upravené, je potrebné postupovať podľa ustanovení § 24 a nasl. Správneho poriadku. Podľa ustanovenia § 25 ods. 4 Správneho poriadku si fyzická osoba ako adresát písomností v správnom konaní môže vyhradiť doručovanie zásielok do poštového priečinku (P.O.BOX). V prípade, ak si fyzická osoba vyhradí tento spôsob doručovania písomností, pošta adresátovi oznámi príchod zásielky, možnosť prevzatia a odbernú lehotu na predpísanom tlačive, ktoré vloží do poštového priečinku. Dátum príchodu zásielky sa považuje za dátum uloženia. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Z ustanovenia § 25 ods. 4 Správneho poriadku vyplýva, že pošta nekontaktuje adresáta, ani ho neupovedomuje o uložení zásielky do poštového priečinku, iba mu vloží do poštového priečinku oznam na predpísanom tlačive. Správny súd zdôrazňuje, že pokiaľ si fyzická osoba vyhradí doručovanie zásielok do poštového priečinku, nesie aj ona zodpovednosť za realizáciu doručovania písomností podľa Správneho poriadku, majúc na zreteli zásadu, že každý si má svoje práva strážiť sám (vigilantibus iuria). Zákonnú možnosť vyhradiť si doručovanie zásielok do poštového priečinku je potrebné chápať ako nástroj, ktorý má doručovanie zjednodušiť, nie skomplikovať. Aj adresát písomnosti v takomto prípade nesie zodpovedajúcu mieru zodpovednosti za jej riadne doručenie. Služba dodávania zásielok prostredníctvom poštového priečinku predstavuje pre adresáta určitý užívateľský komfort, ak sa v dôsledku napríklad veľkého množstva doručovaných zásielok alebo obmedzenej prítomnosti v mieste doručovania rozhodne zabezpečiť doručovanie zásielok prostredníctvom tejto služby. Medzi povinnosti užívateľa služby dodávania zásielok prostredníctvom poštového priečinku patrí aj povinnosť zaistiť vyberanie poštového priečinku tak, aby bol adresát oboznámený s obsahom tam uložených zásielok. Ak si písomnosť preberá v súlade s § 25 ods. 4 Správneho poriadku fyzická osoba, ktorá si vyhradila doručovanie do poštového priečinku, nevzťahuje sa na ňu doručovanie do vlastných rúk podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku. Správny súd poukazuje tiež na skutočnosť, že ustanovenie § 25 ods. 4 Správneho poriadku neuvádza, do akého poštového priečinku je možné vyhradiť si doručovanie zásielok. Inak povedané, zákon neuvádza, že musí ísť o poštový priečinok, ktorý bol zriadený na základe žiadosti fyzickej osoby (adresáta písomnosti) ako žiadateľa o využívanie tohto špeciálneho spôsobu dodávania zásielok. Pokiaľ teda žalobca tvrdí, že poštový priečinok bol zriadený pre inú právnickú osobu – L. M. B., F. L., je potrebné poukázať na to, že žalobca si musel byť v čase, keď doručil žalovanému oznámenie o tom, že si vyhradzuje doručovanie zásielok do tohto poštového priečinku vedomý, v prospech akej osoby bola služba týkajúca sa špeciálneho spôsobu dodávania zásielok do poštového priečinku I. XXX zriadená a zároveň, že má k tomuto poštovému priečinku prístup, keďže z verejne dostupných informácií vyplýva, že minimálne od roku 2011 je jediným štatutárnym zástupcom tejto právnickej osoby, ktorou je L. M. B., F. L., so sídlom C. XXXX/XX, XXX XX D. (adresa totožná s adresou miesta trvalého pobytu žalobcu), IČO: XX XXX XXX. Žalobca nakoniec sám v žalobe uvádza, že zásielka bola s najväčšou pravdepodobnosťou doručená L. M. B..
22. Správny súd podporne poukazuje aj na skutočnosť, že v administratívnom spise sa nachádza písomnosť žalovaného – Vyjadrenie v odvolacom konaní podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku – upovedomenie č. E./XXXX-X zo dňa 31.07.2018, adresovaná žalobcovi na adresu „A. B., C. XX, I. XXX, XXX XX D.“. K uvedenému vyjadreniu prislúcha doručenka, z ktorej vyplýva, že zásielka bola podaná ako doporučená, do vlastných rúk a adresát zásielku prevzal dňa 10.08.2018, čo potvrdil svojim podpisom na doručenke. Doručovanie vo vzťahu k tejto zásielke žalobca nenamietal. Na doručenke sa nachádza pečiatka „výhrada odnášky, splnomocnenec“. Výhrada odnášky znamená, že si adresát vyhradil odnášanie zásielok z pošty a uskutočňuje sa v prípade, ak adresát urobil vyhlásenie, že si bude zásielky z pošty odnášať sám alebo prostredníctvom inej ním splnomocnenej osoby. Správny súd poukazuje tiež na skutočnosť, že žalobca v rozhodnom období v rámci elektronickej komunikácie so žalovaným uvádzal v závere e-mailov adresu „A. B., C. XX, I. XXX, XXX XX D.“.
23. Správny súd na základe uvedeného dospel k záveru, že ak si samotný účastník konania vyhradil doručovanie písomností do poštového priečinku a/alebo mal zriadenú službu „výhrada odnášky“, je potrebné ťažkosti s doručovaním s tým súvisiace pripísať na vrub tohto účastníka. Podľa názoru správneho súdu nie je akceptovateľné, aby účastník administratívneho konania vyhradením

si doručovania zásielok do poštového priečinku, ktorý nebol zriadený v jeho prospech, alebo svojim konaním vo vzťahu k pošte v podobe zriadenia služby „výhrada odnášky“, zmaril doručovanie písomností od orgánov verejnej správy. Účastník administratívneho konania by si týmto spôsobom mohol na základe vlastného rozhodnutia spätne „vyberať“, ktorá písomnosť mu bola doručená a ktorá mu doručená nebola, čím by mohol účinne mariť riadne doručovanie písomností. Správny súd pokladá za legitímne, ak právna úprava vytvára tlak na účastníka konania, aby uvádzal takú adresu na doručovanie, ktorá zaručuje spoľahlivé doručovanie písomností a snaží sa eliminovať možnosť marenia výkonu verejnej správy vyhýbaním sa doručovaniu písomností.
24. Žalobca tiež v žalobe uvádza, že žalovaný si bol vedomý, že v administratívnom spise absentuje doručenka vo vzťahu k doručovaniu napadnutého rozhodnutia a že žalovaný pochybil, keď reklamáciu voči poštovému podniku formuloval tak, že namietal iba absenciu doručenky, ale nenamietal doručenie zásielky dňa 12.10.2018. Podľa názoru žalobcu tak vybavenie reklamácie nemožno akceptovať ako náhradu doručenky ani dodatočné potvrdenie doručenia žalobcovi ako fyzickej osobe. Na tomto miesto považuje správny súd za podstatné zaujať stanovisko k dvom skutočnostiam. Prvou je preukázanie samotného doručenia a druhou ustálenie, ktorý moment sa považuje za moment doručenia písomnosti žalobcovi, okrem iného aj za účelom ustálenia momentu oznámenia rozhodnutia žalobcovi a v nadväznosti na to ustálenia lehoty na podanie správnej žaloby proti napadnutému rozhodnutiu.
25. Pokiaľ ide o preukázanie samotného doručenia písomnosti adresátovi, správny súd nespochybňuje požiadavku, aby bolo doručované riadne, keďže v opačnom prípade by účastníci konania mohli byť výrazným spôsobom dotknutí na svojich právach, vrátane prístupu k súdu. Na druhej strane však podľa správneho súdu nie je možné bezvýhradne prijať žalobcov prístup, ktorý sa javí ako formalistický a účelový. Riadne doručenie písomnosti v praxi znamená, že sa písomnosť pošle alebo odovzdá tomu, komu je určená (adresátovi) a existuje dôkaz o tom, že táto osoba písomnosť prevzala. Správny poriadok nestanovuje, že dôkazom o riadnom doručení písomnosti je výlučne doručenka. Doručenka je jedným, ale nie jediným z dôkazných prostriedkov, ktorými sa preukazuje skutočnosť, či došlo alebo nedošlo k doručeniu písomnosti, hoci ide o dôkazný prostriedok najobvyklejší. Avšak v prípade jej absencie je namieste zvážiť, či záver, že k riadnemu doručeniu písomnosti došlo, nie je možné spoľahlivo vyvodiť z iných dôkazných prostriedkov. V administratívnom spise sa nachádza podací hárok, z ktorého vyplýva, že pod podacím číslom G. bola od odosielateľa Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, Krajského dopravného inšpektorátu, odboru bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií, Oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a evidencií vozidiel dňa 04.10.2018 podaná na poštovú prepravu úradná zásielka na adresu: A. B., C. XX, XXX XX D.. Nemožno sa preto stotožniť s tvrdením žalobcu uvedeným v žalobe, že nie je jasné, komu žalovaný zásielku doručoval. Žalovaný bezprostredne v nadväznosti na doručovanie napadnutého rozhodnutia reklamoval u pošty nedodanie doručenky, pričom pošta v odpovedi č. C. zo dňa 15.11.2018 uviedla, v rámci reklamačného konania bolo zistené, že reklamovaná zásielka č. G., adresovaná adresátovi: A. B., C. XX, I. XXX, XXX XX D., bola dodaná dňa 12.10.2018 a zásielku si prevzal adresát osobne. Okrem toho si žalovaný overil doručovanie zásielky prostredníctvom služby „sledovanie zásielky“, z ktorého vyplynulo, že zásielka s podacím číslom G. bola dňa 07.10.2018 uložená do poštového priečinku na pošte D. X a dňa 12.10.2018 bola vydaná adresátovi. Uvedené dôkazy, nachádzajúce sa v administratívnom spise, považuje správny súd za dostatočné na preukázanie doručenia zásielky adresátovi, ktorým bol žalobca.
26. V otázke ustálenie okamihu doručenia písomnosti správny súd poukazuje na znenie ustanovenia § 25 ods. 4 posledná veta Správneho poriadku, podľa ktorého „Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel“. V predmetnej veci bola podľa údajov vyplývajúcich z administratívneho spisu zásielka uložená do poštového priečinku dňa 07.10.2018. Keďže podľa údajov uvedených tak vo výpise zo služby „sledovanie zásielky“, ako aj z vybavenia reklamácie vyplýva, že zásielka bola vydaná adresátovi dňa 12.10.2018, je zrejmé, že zásielka bola vyzdvihnutá až po uplynutí troch dní odo dňa jej uloženia do poštového priečinka. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť ide o prípad konkurencie náhradného doručenia a reálneho doručenia. Správnemu súdu je známe, že Veľkému senátu Najvyššieho správneho súdu SR bola postúpená vec, ktorá sa týka konkurencie účinkov doručenia fikciou a neskorším skutočným prevzatím písomnosti (uznesenie Najvyššieho správneho súdu SR, sp. zn. 7Ssk/75/2024 zo dňa 25.09.2024). V tejto veci nebolo ku dňu vydania tohto rozhodnutia rozhodnuté. Hoci vo veci postúpenej Veľkému senátu Najvyššieho správneho súdu SR ide o sociálnu vec, kde sa v administratívnom konaní podľa zákona o sociálnom poistení neuplatňuje Správny poriadok, napriek tomu je možné zvážiť postup podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP, keďže ide o súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie správneho súdu v tejto veci. Správny súd však dospel k záveru, že z tohto dôvodu nie je potrebné súdne konanie prerušiť, pretože

bez ohľadu na odpoveď, ktorú by Veľký senát Najvyššieho správneho súdu SR dal na otázku prednosti pri konkurencii naplnenej fikcie doručenia a neskoršieho fyzického doručenia, je potrebné podanú žalobu považovať za oneskorene podanú. Žaloba bola doručená Krajskému súdu v Bratislave dňa 22.10.2019, teda viac ako rok od uplynutia troch dní odo dňa uloženia zásielky do poštového priečinku, ako aj od faktického prevzatia zásielky adresátom. Inak povedaná, či by bol považovaný za deň oznámenia rozhodnutia deň 10.10.2018 alebo deň 12.10.2018, žalobu podanú 22.10.2019 je potrebné považovať za podanú oneskorene, keďže podľa ustanovenia § 181 ods. 1 SSP v spojení s § 194 ods. 2 SSP fyzická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia posledným dňom na podanie správnej žaloby bol najneskôr deň 12.12.2018. Keďže žalobca podal správnu žalobu dňa 22.10.2019, žaloba bol podaná po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na jej podanie, a preto je potrebné ju podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP odmietnuť ako oneskorene podanú.
27. Žalobca spochybňoval riadne doručenie a nadobudnutie právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Ak by to tak bolo, bola by správna žaloba podaná predčasne, keďže správne súdy preskúmavajú právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy (§ 7 písm. a) SSP). Túto otázku však nebolo potrebné osobitne riešiť, pretože správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie bolo žalobcovi riadne doručené.
28. Žalobca tiež spochybňoval, či obsahom doručovanej zásielky bolo napadnuté rozhodnutie. Správny súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3Sžf/27/2011 zo dňa 02.08.2011, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že „Údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. V danom prípade platí vyvrátiteľná domnienka, že údaje na doručenke zodpovedajú skutočnému stavu. Otvorením doporučenej zásielky zo súdu účastník koná s vedomím, že ak absentuje jej obsah, tak je na ňom dôkazné bremeno preukázať opak. Racionálnym postupom by bolo neodkladné oznámenie tejto skutočnosti doručovateľovi a súčasne oznámenie súdu.“ V administratívnom spise sa nachádza podací hárok, z ktorého je zrejmé, že zo strany žalovaného bola dňa 04.10.2018 podaná na poštovú prepravu úradná zásielka adresovaná žalobcovi. Z reklamačného konania vyplynulo, že reklamovaná adresovaná žalobcovi, bola dodaná dňa 12.10.2018 a zásielku si prevzal adresát osobne. Z administratívneho spisu vyplýva, že v rozhodnom čase žalovaný inú písomnosť žalobcovi nezasielal. Správny súd na základe uvedených skutočností neidentifikoval žiadnu okolnosť, ktorá by dôvodne spochybňovala, že obsahom zásielky podanej žalovaným na poštovú prepravu dňa 04.10.2018, adresovanej žalobcovi, bolo práve napadnuté rozhodnutie.
29. Žalobca namietal aj vyžiadanie si informácii od pošty správnym súdom. Tu správny súd poukazuje na to, že správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo na rozhodnutie vo veci a môže vykonať aj iné dôkazy, ako sú navrhované, ak to považuje za potrebné na rozhodnutie vo veci (§ 119 druhá veta SSP a § 121 ods. 2 SSP). Vyžiadané informácie považoval správny súd za podstatné pre rozhodnutie, keďže žalobca celú žalobnú argumentáciu postavil na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie mu nebolo riadne doručené a zároveň bolo potrebné ustáliť, či bola žaloba podaná včas. Správny súd overil, či žalobca v rozhodnom čase mal zriadenú službu doručovania zásielok do poštového priečinku. Keďže sa uvedené nepotvrdilo, javí sa ako pravdepodobné, že žalobca v čase, keď si vyhradil doručovanie zásielok do poštového priečinku, vedel, že ako fyzická osoba nemá zriadenú túto službu a že si vyhradil doručovanie zásielok po poštového priečinku inej právnickej osoby, ku ktorej však mal prístup. Javí sa ako nepravdepodobné, že by došlo k neúmyselnému omylu zo strany žalobcu, kedy by namiesto čísla poštového priečinku, zriadeného v prospech neho ako fyzickej osoby, uviedol číslo poštového priečinku zriadeného v prospech právnickej osoby.
30. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že správna žaloba bola podaná oneskorene, a preto ju postupom podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP odmietol.
31. O náhrade trov konania správny súd rozhodol s odkazom na § 170 písm. a) SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, keďže žaloba bola odmietnutá.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť.
Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia správneho súdu a podáva sa na Správnom súde v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania (§ 443 ods. 2 písm. a) SSP v spojení s § 145 ods. 2 písm. c) SSP v znení účinnom v rozhodnom čase).

Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).
Kasačná sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu nemá odkladný účinok (§ 446 ods. 1 SSP, § 446 ods. 2 písm. c/ SSP a contrario).
V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť
a) označenie napadnutého rozhodnutia,
b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)
Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).
Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že
a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP).
Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).
Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).